

señala

centre cultural de sencelles - associació de premsa forana de mallorca - núm. 52 - setembre-octubre 97 - 350 pta.

NOU RESTAURANT A BINIALI

C/. San Juan, 32 • Tel.: 87 05 83 • BINIALI • SENCELLES • Mallorca
(LUNES CERRADO)

especialitat en carns al forn de llenya i en cuina casolana
servici de banquetes i menú diari de dimarts a divendres
s'agraeix telefonar per reservar taula

CASE

PERE CIRER VERD

Serveri Tècnic
Movil 908 63 00 91

GESTIMOTOR

C/. Licorers, Solar 176 - B - 3
Pol. Industrial Marratxí
Mallorca - Balears

Distribuïdor oficial Case Poclain

Editorial

Un temps enrera, quan ens posàrem al cap davant de la redacció d'aquesta revista, ens proposarem fermament una fita; que Sa Sella fos un vehicle de cultura. I així durant aquest temps hem fet feina per que això fos així. La cultura és allò que ens permet obrir els ulls per entendre i viure millor dins aquest món. Fixau-vos si n'és d'important que fins i tot a aquesta època que ens ha tocat viure l'anomenen *l'era de la informació*.

Supòs que tots vosaltres estareu d'acord que la manera, emperò no la única, d'enriquir els nostres coneixements és a través de l'escola on, ja des de ben petits, sembren la nostra ment de sapiències.

Es per això que qualsevol govern hauria de mantenir per damunt de qualsevol altra cosa el fet de l'educació. Malauradament això no és així. Basta mirar dins el nostre entorn per assabentar-nos de que la educació no es una cosa gaire prioritària per els nostres governants (tant a nivell local com estatal). Es vergonyós veure com les escoles de Can Bril, patrimoni cultural del nostre poble, van caient pedra rera pedra sense que es faci res (mínimament digne) per conservar-les.

Ja des del final del curs passat, es coneixia perfectament l'estat de l'edifici i, han hagut d'esperar al darrer minut per posar-se mans a l'obra. Lògicament cap pare ha permès que el seu fill anàs a l'escola mentre els picapedrers dividien les aules per donar cabuda a tots els al·lots: això ha retrassat una setmana l'inici del calendari lectiu.

A nivell estatal de cada dia que passa, menys doblers s'inverteixen en educació. S'estimen més destinar-los a autopistes (quan la idea del transport públic, tren, bus..... és molt més barata i ecològica) i a altres coses tal volta no tant importants.

Balears és la comunitat que menys doblers inverteix en la Universitat. I tot això perquè?
Tal volta per una dita que un cop sentirem a dir: **Qui no pensa no protesta**

Guillem Zuàzaga Llabrés

Jordi Zuàzaga Llabrés

Equip de Redacció (ordre alfabètic):

Xisca Cirer Cirer
Joana Ferragut Fiol
Joan Bosco Florit Horrach
Joan Florit Salas
Tomeu Morro Oliver
Guillem Mut Llabrés

Col.laboradors (ordre alfabètic):

Miquel Amorós Montserrat
Barramot
Antoni Florit Florit
Margalida Llabrés Fiol
Jordi Llabrés Sans
Miranda Miret
Josep Ramis Ferrer
Es Rossinyol de Primavera
Sebastià Siquier i Ramis
Neus Vallés Perelló

Nota de la Redacció: Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels propis autors.

Revista Sa Sella
C/ Església, 3
CP 07140 Sencelles - Mallorca
E-Mail: xeremier@arrakis.es
TONIFF@balearcom.es

Portada: Talaiot de Son Fred abandonat.

Dipòsit legal: PM 400-89.

Edita: Centre Cultural de Sencelles (1974) des de 1983.

Imprimeix: Tirrena SA
Carrer J. Gris
Tel. 555212 Manacor

COSTA I LLOBERA, MIQUEL

(Pollença, 1854- Palma de Mallorca 1922). Escriptor i eclesiàstic. Primogènit d'una família de senyors benestants, estudià a l'Institut de Palma, on fou alumne, de Josep Lluís Pons i Gallarza.

Començà la carrera de dret a Barcelona (1872-1875), on conegué Ramon Picó i Campomar, Jacint Verdguer, Jaume Collell i especialment, Marià Aguiló i Antoni Rubio i Lluç.

Publica la seva primera poesia a la "Revista Balear": "La Vall" (1873), que fou seguida d'altres. Bé que era enemic de la poesia flouresca, participà en els jocs florals del 1874 i obtingué un accessit a la viola amb "La primera llàgrima".

Produí notables peces poètiques fins que el 1875, escriví una peça cabdal de la poesia catalana, "El pi de Formentor", que, paradoxalment, no fou ni esmentada en els jocs florals del 1878.

Per pressió del seu pare s'establí a Mallorca. Feu curts viatges a París, Madrid i Toledo. Llegí, aleshores, els autors llatins, castellans, francesos i italians. Escriví l'oda a "Horaci", que iniciava una nova orientació, i "Temporal" (1881).

Ordenat sacerdot el 1888, es doctorà en teologia i no tornà a Mallorca fins el 1890.

Amb Mateu Rotger restaurà l'església de Monti-Sion de Pollença.

Ocupà diversos càrrecs eclesiàstics, i fou professor al seminari conciliar de Palma.

El 1903 rebé un homenatge públic a Mallorca i fou nomenat membre corresponent de la Real Academia Española. El 1903 publicà "Tradicions i fantasies". Presidí els jocs florals de Mallorca (1904), de Barcelona (1906) i Girona (1908).

El 1906 participà en el Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana i publicà "Horacianes".

Fou membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans. Miquel Costa, representa, amb Joan Alcover, l'esperit d'aquella modernitat poètica que la crítica designà amb l'apellatiu d'Escola Mallorquina, caracteritzat pel llenguatge meditat.

El seu esperit no és ben bé clàssic, sinó essencialment romàntic, fins i tot dins les Ho-

racianes, bé que amb una contenció que l'allunya de les gran figures romàntiques. La seva poesia, com a imatge de l'home, reflecteix un estat afectiu personalíssim, tan estrany a la retòrica com a les novetats inútils.

Xisca Mª Cirer Cirer

**Consell Insular
de Mallorca**

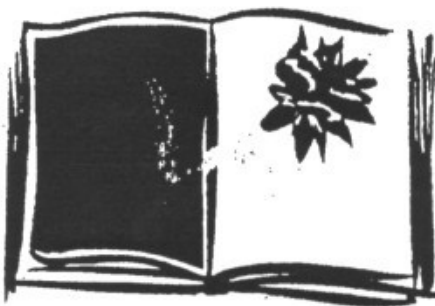
Comissió de Cultura i Patrimoni
Històric - Artístic

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA
- Centre Coordinador -

Fes Cultura,
Vine a la Biblioteca

C/ Antoni Maura, 5

**BIBLIOTEQUES
MUNICIPALS**

**Consell Insular
de Mallorca**

Els Ramis d'Ayreflor

Continua de l'anterior número.

Per tal de què el present article, resulti entenedor i lliurat de qualsevol confusió, vet ací, traçada, la línia primogenital de la família :

Berenguer de Ramis - Elisabet de Montsó

-

Jaume Ramis

-

Joan Ramis Sunyer (1330-1407)

-

Ponç Joan Ramis i Ballester (1371-1438) -
Valença Safont

Joan Ramis de Cascanar

Rafel Ramis de Cascanar

Miquel Ramis i Gili (1476-1540)

Miquel Ramis d'Ayreflor i Pou de Morelló
(1499-1550)

Miquel Ramis d'Ayreflor

Miquel Ramis d'Ayreflor i Fornari (1551-
1627)

Miquel Ramis d'Ayreflor

Miquel Ramis d'Ayreflor i Alba (1603-1659)
- Coloma Ferrer de Sant Jordi i Gili

Miquel Ramis d'Ayreflor i Ferrer de Sant Jordi
(1647-1718) - Joana Maria Genovart i Dureta

Miquel Ramis d'Ayreflor i Genovart (1670-
1723) - Antònia Reure i Vallespir

Miquel Ramis d'Ayreflor i Reure (1701-1752)
- Margalida Ferrer de Sant Jordi i Gili

Miquel Ramis d'Ayreflor i Ferrer de Sant Jordi
(1732-1795) - Margalida Ferrer de Sant Jordi
i Font-Belloto

Miquel Ramis d'Ayreflor i Ferrer de Sant Jordi
(1762-1811) - Magdalena Marcel i Bastard de
la Torre

Miquel Ramis d'Ayreflor i Marcel (1799-
1855) - Margalida Alemany i Noguera de
Superna

Miquel Ramis d'Ayreflor i Alemany (1822-
1883) - Aina Sureda i Sanxo de la Jordana

Aquest fou el darrer "Miquel Ramis
d'Ayreflor", que a pesar del seu matrimoni,

morí sense descendència ; i a partir d'aquí, començà un procés de divisió i separació de les terres originàries de l'antic terme d'Ayreflor, que donà lloc a nous i moderns topònims qualificatius, com Ayreflor Nou, Ayreflor Vell, etc.

Dna. Aina Sureda i Sanxo de la Jordana, de la Casa del Marquès de Vilafranca i Vivot, Vda. de Ramis d'Ayreflor i Alemany, després de la mort d'aquest, com a llegítima, rebé una part d'Ayreflor. L'altra part del predi, passà a mans del germà de D. Miquel, el Sr. D. Josep Francesc Ramis d'Ayreflor i Alemany (1824-1889), el qual es casà amb la noble Dna. Maria Regina de Gálvez-Valderrama i Fernández de Córdoba, d'aquests el seu fill D. Josep Francesc Ramis d'Ayreflor i de Gálvez-Valderrama (1860-1928) i de la seva esposa Dna. Paula Rosselló i Bernat, i d'aquests a D. Josep Ramis d'Ayreflor i Rosselló i Dna. Maria Josepa López-Pinto i Ripoll. Avui dia, una part pertany als Ramis d'Ayreflor i López-Pinto, i una altra als Ramis d'Ayreflor i Cardell, fills de D. Guillem Ramis d'Ayreflor i Rosselló i de Dna. Maria dels Dolors Cardell i Mir.

Fins aquí, el nostre intent d'aproximació històrica, que tal volta, hagi pogut resultar un tant complicat, però ara sí ens referirem en notes concretes.

Vers l'any 1701, la Reverenda Comunitat de Sacerdots de la Parròquia de Sant Pere de Sencelles, encapçalada pel M. Rvd. Sr. Rector, Mn. Gabriel Ballester, i el Magnífic Consistori de la Vila, van concedir al Noble D. Miquel Ramis d'Ayreflor i Ferrer de Sant Jordi, fill primogènit de D. Miquel Ramis d'Ayreflor i Alba, i Dna. Coloma Ferrer de Sant Jordi i Gili, Sr. del terme d'Ayreflor, la llicència per construir una capella lateral dins l'Església Parroquial, que des de l'any 1696, s'estava construint. El solar de la capella, ocupava el darrer tram de la nau del temple, just davant la capella de Sant Joan, i fou dedicada a l'Arcàngel Sant Miquel, sant de molta tradició familiar. El retaule que s'hi va instal·lar, fou costejat igualment per el mateix senyor, i dedicat a la mateixa advocació. Era del gust barroc de l'època, de reduïdes dimensions, en el centre hi havia una pintura a l'oli que representava la victòria del Sant damunt el seu maligne, i als laterals dues preciosíssimes imatges dels altres sant arcàngels: Rafel i Gabriel. Tot el conjunt era coronat per un escut barroc amb les armes de Ramis d'Ayreflor i Ferrer de Sant Jordi, igual que el metàl·lic, que corona tota la construcció de la capella, i que està instal·lat damunt l'arc de la volta.

Dia 29 d'abril de 1718, va morir cristianament

el noble benefactor, i les seves despulles, seguint el costum antic, foren sepultades a un ninxol obert en aquesta mateixa capella. Successivament, també hi foren sepultats el seu fill, D. Miquel Ramis d'Ayreflor i Genovart (+ 1723) i el fill d'aquest, i nét de l'anterior, D. Miquel Ramis d'Ayreflor i Reure (+1752).

A principis del s. XIX, la capella de Sant Miquel, va canviar de titularitat i fou dedicada a

Ntra. Sra. del Came. Per tal ocasió, es va construir una part nova de retaule, segurament obrat per l'escultor Mateu Colom, que l'any 1824, treballava a n'aquest mateix temple construint el retaule de la capella de la Immaculada Concepció. El nou retaule, de molt semblants línies artístiques al de la capella abans esmentada de la Puríssima Concepció, havia de servir de trona per a la imatge de l'advocació carmelita que es venerava a la capella Fonda de davall el Cor, i que després fou la del Baptisteri. A la part superior, del tros nou, hi fou col·locat el primitiu retaule de la capella de Sant Miquel, quedant el conjunt tal i com el veim avui, malgrat no coincidir ambdós estils artístics. Mai no foren retirats els escuts del fundador de la capella, ja que els seus successors, encara per molt d'espai, després de llur defunció, van ostentar i mantenir els patronats de Sant Miquel Arcàngel i Ntra. Sra. del Carme.

Temps després, les restes mortals de tots els avantpassats de la família Ramis d'Ayreflor, que allà reposaven, davant la necessitat d'adobar el trespol de la capella, foren soterrats a un ninxol nou, que es va obrir a la paret lateral esquerra, i que fou cobert amb una formosa, solemne i artística làpida amb l'escut de les armes familiars.

En efecte, i lliurat de qualsevol mena de dubte, la raó per la qual, es remarca més la unió i relació existent entre la família de Ramis d'Ayreflor i la Parròquia de Sencelles, és per l'ofrena, en el s. XVIII del sumptuós, esvelt i magnífic retaule major del Presbiteri de l'Església.

El besnét, de l'abans dit D. Miquel Ramis

d'Ayreflor i Ferrer de Sant Jordi, espòs de Dna. Margalida Ferrer de Sant Jordi i Font-Belloto, tenia algun problema amb l'Ajuntament de Sencelles, i ambdues parts, van armar plet; el qual fou guanyat per la Institució Municipal, i el noble cavaller, fou multat i carregat amb l'import equivalent de l'obra del nou retaule que el dominic Fra Albert Borguny, va projectar per l'Altar Major d'aquesta Església. Així

mateix, el Consistori senceller, obligà el multat, que fes coronar l'esmentat retaule amb l'escut d'armes de Sencelles, i mai amb llur blasó nobiliari. Segurament la feina material del moble anà a càrrec dels col·laboradors de Borguny, que com a tracista, actuava de director d'obres, els escultors Pere Joan Obrador i Rafel Torres.

D. Miquel Ramis d'Ayreflor i Ferrer de Sant Jordi, presentà l'obra inacabada, en quant a motius decoratius ens referim, i la Comunitat Parroquial i feels, l'anaren acabant en anys

successius.

Malgrat això, fou beneït solemnement l'any 1766. Dia 18 de Març de 1788, la Parròquia rebia la Visita Pastoral del Rvdm. Sr. Bisbe D. Pedro Rubio Benedicto i Herrero, el qual exhortà al clergat de Sencelles a contribuir amb donatius per a l'acabament del daurat i policromia del retaule.

També totes les imatges que l'han completat són d'èpoques posteriors, l'Assumpció de Maria, Sant Jaume, Sant Pau, Sant Estanislau i Sant Pere. Com a nota significativa, l'escultura central del Príncep dels Apòstols, que presideix amb la seva absoluta majestat, revestit amb els ornaments pontificals, va esser obrada pel mestre senceller Josep Antoni Llabrés Mudoí. Va esser beneïda dia 26 de maig de 1811 i en foren padrins en la cerimònia D. Bartomeu Reyó i Dna. Margalida Ramis i Romanyà. L'obra costà 280 lliures mallorquines.

Jordi Llabrés Sans

VILLALONGA I PONS, LLORENÇ

(Palma de Mallorca 1897-1980). Escriptor. Estudià medicina a les universitats de Múrcia, Barcelona, Madrid i Saragossa (1919-1926). El 1924 començà a col·laborar amb regularitat a la premsa ("El Dia") i a partir del 1927, alterna el conreu de les lletres amb el de la psiquiatria. En una primera etapa, Villalonga, inquiet i agressiu, freqüentà els ambients més cosmopolites i esnobs de l'illa i, per tant, trenca amb violència amb els mallorquinistes.

El 1931 l'aparició de *Mort de Dama*, una novel·la meitat costumista, meitat expèrptica, produí un autèntic escàndol. El 1932, amb una tragèdia, *Fedra*, escrita en llengua castellana, transformà en mite la seva amistat íntima amb una poeta cubana, Emilia Bernal. El 1934 aplegà en volums alguns articles ideològics (Centro), i entre el 1934 i el 1936 dirigí una de les millors revistes aparegudes a Mallorca: *Brisas*. Amb l'inici de la guerra de 1936-39 i el matrimoni amb Teresa Gelabert inicià una etapa de reflexió i de silenci. El 1936 ingressà a la Falange i a mitjan 1937 es retira a Binissalem, on, a poc a poc, preparà els materials per a la seva novel·la més important: *Bearn* (o *la sala de les nines*) plena de ressons autobiogràfics.

A través de la llarga epístola escrita per mossèn Joan Mallol, capellà de Bearn i possible fill natural del protagonista, va perfilant l'existència i el pensament de Sr. Toni, voltairià, escèptic i fervent admirador del "segle de les llums". Amb aquesta novel·la l'autor construí el gran poema elegíac d'un paradís perdut i alenà a mite el món decadent de l'aristocràcia rural mallorquina de fi de segle.

Se'n feu una versió teatral, amb el títol de *Faust*, i fou portada al cinema per J. Chavarrí el 1983.

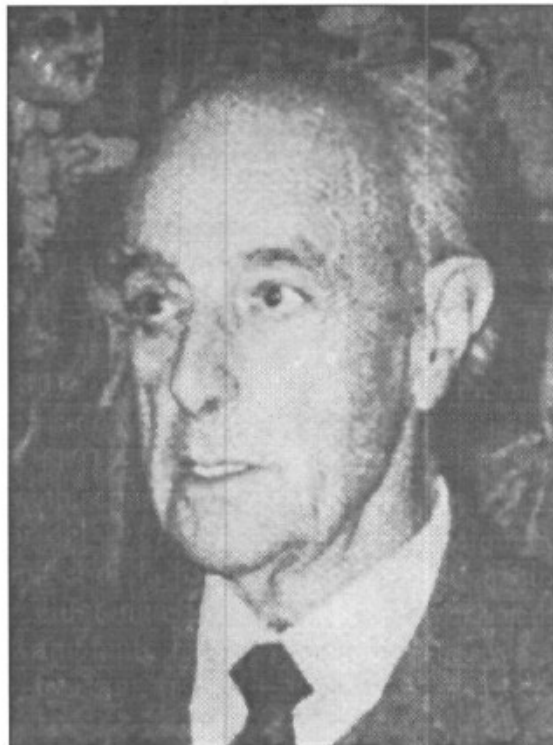
Acabada la guerra, Villalonga, s'instal·là de nou a Palma i al llarg de quinze anys només publicà algun article escadusser, estrenà privatament alguns "Desbarats" i col·laborà amb el seu germà Miquel en diverses empreses, entre les quals una biografia de Chateaubriand (1944). El 1952 repregué, amb *La novel·la de Palmira*, la seva activitat literària. Entre el

1952 i el 1961 tornà a col·laborar d'una manera assídua en la premsa mallorquina ("Balears") i alternà la publicació de novel·les castellanes (entre les quals *Bearn*, 1956) amb contes i peces teatrals en català: "El lledoner de la clastra" (1958), etc. L'any 1961, amb l'edició incompleta catalana de *Bearn* (l'edició íntegra fou publicada el 1966) i amb la primera de "L'àngel rebel", inicià la seva darrera etapa.

Altres novel·les importants són: "Desenllaç a Montlleó" (1963), "L'hereva de la senyora Obdúlia" (1964), "Les fures" (1967), "El misantrop" (1972) i "Un estiu a Mallorca" (1975).

Compongué i estrenà diverses peces teatrals: "Aquil·les o l'impossible" (1964) i els "Desbarats" (1965) narracions meitat costumistes, meitat caricaturesques, que són la seva contribució més decisiva al teatre.

Xisca Mª Cirer Cirer

**Consell Insular
de Mallorca**

Comissió de Cultura i Patrimoni
Històric - Artístic

QUÈ ÉS INTERNET?

SERVEIS I APLICACIONS D'INTERNET?

Uns dels serveis més emprats d'Internet és el sistema mundial per enviar i rebre correu electrònic, conegut amb el nom d'e-mail. De fet una gran part d'aquest tràfic d'Internet correspon aquest servei, l'únic de la xarxa que molts empren. Com funciona? per contestar aquesta pregunta, repassem primer el sistema de correu tradicional.

Imagineu que des de Sencelles voleu enviar una carta a la vostra parella que resideix a París. Després d'escriure la direcció pertinent al sobre la tireu a la bústia allí emprèn el viatge fins a la oficina postal regional o nacional i d'allí a la oficina més pròxima a la persona que la rebrà.

El correu electrònic segueix un procés semblant. Després d'escriure la carta a la computadora li hem d'indicar la direcció d'e-mail a la persona a la que va dirigida. En enviar la carta electrònica aquesta surt de la terminal mitjançant un dispositiu anomenat mòdem que connecta la computadora a Internet per via telefònica. La ruta que segueix són diverses computadores que actuen d'oficines postals d'enllaç tant local, nacional com internacional. Aquestes computadores dels diferents servidors disposen d'informació suficient per dirigir la carta a la persona desitjada.

La diferència substancial que té el correu electrònic és que les cartes arriben al seu destí amb un parell de minuts, sempre és pot donar el cas de que part de la xarxa estigui congestionada temporalment.

Això fa que el correu elec-

trònic de cada vegada més sigui una manera popular i ràpida d'estar en contacte amb la persona que desitges d'una forma barata.

AMB QUÈ CONSISTEIX LA DIRECCIÓ DE CORRE

La identificació de les persones connectades a la xarxa es realitza mitjançant les direccions de correu electrònic. Imagineu que voleu enviar un missatge a un amic que la seva direcció és "drg°magic .com" "drg" és la designació personal de l'amic el que dirigim la carta, la part que es troba després de l'arrova és normalment la designació del proveïdor d'e-mail el servidor el que ens facilita connectar amb la xarxa.

*direcció imaginària.

Toni Florit i Florit

E-Mail :TONIFF balearkom.es.

Viatges organitzats.

Descomptes especial per a grups.

Podeu reservar per telèfon

i us ho durem a ca vostra.

Pare Bartomeu Pou, 2
07003 PALMA DE MALLORCA
Tel. 75 10 28 - Fax: 75 05 67

Guia de viatges, Sencelles l'any 1789

Com vos imaginau que va veure Sencelles l'any 1789 un viatger ? Llegiu aquest article i ho sabreu.

Oblidà el cronista Binimelis l'explicació d'aquesta vila, i es creïble subsistia ja en el seu temps de 1600, perquè en diferents llocs la dona per limit de les seves circumveïnes. Dameto la suposa ja en el Reial Repartiment i creu fou donada als soldats naturals del camp de Tarragona, on diu hi ha un antic edifici d'aquest nom, conforme cita don Icart, i es poc símil (Dameto vol que Sancellas se poblara de catalans del lloc del seu mateix nom als camps de Tarragona, però és més probable el que jo dic a la Memòria de Pobladors de Mallorca - Bover -). Jo creuré haver estat abans alqueria de qualque moro, com és vulgar opinió, per un antic portal d'un casal que posseeix un cavaller, com direm al seu lloc, que diuen fou obra dels moros, i que a l'any de 1300 o poc després s'erigí en una de les noves viles. Sempre he cregut que la primera població d'aquesta vila fou el lloc de Canarrosa de la qual parla Marsilio que el poblaren els emfiteutes del vescomte de Bearn com es pot veure al Capbreu dels béns d'aquest. A Canarrosa sospita el P. Gaietà de Mallorca si estaria abans de la invasió dels moros la Mare de Déu de Lloseta : Avui Canarosa no és més que una reunió de cases que amb els vastíssims camps de la rodalia són alou del marquès de la Romana. Fa menció d'aquest lloc la butlla d'Innocenci IV donada el 14 d'abril de 1248 a favor de les esglésies de Mallorca, i encara que no anomena la de Canarosa, menciona la de S. Pere de Sansellas, el que em fa creure que Sansellas

era el nom del punt on estava situada la parròquia i Canarosa el del poble al qual pertanyia.

Sigui com sigui, Canarosa ja no existia amb títol d'Universitat l'any 1285 ja que no va fer elecció de síndics per jurar obediència al Rei D. Alfons, però si Sansellas que trià els següents : Pere Figuera, Guillem Guasp, Bartomeu Cerdà, Miquel Rafal i Raimon Albinyana - Bover-. Vegi's el suplement després del mapa i coluqui's aquí i l'homenatge que presentaren les viles al rei don Alfons duu Censellas.

Situació : Ella es troba en un paratge pla, encara que pel seu nord declina a manera d'una riba i descobreix una agradable plana que és el més poblat de l'illa fins a la muntanya, de manera que, en concepte de molts subjectes de gust, els sembla la més agradable vista mirada des de les finestres de Son Morei, que és la casa que posseeix un cavaller de Palma, com direm al seu lloc.

Distà de Palma quatre llegües i un quart per carretera plana, que passa pel seu llogaret de Biniali i per prop de la vila de Santa Maria i de Marratxí. Conté la seva població un carrer que, encara que no ben dret, segueix ample i llarg fins l'altre extrem del nord-est 916 passes. Pel seu nord s'extén un barri que té cinc petits carrers i pel sud cauen dos carrers llargs, i entre tots contenen 341 cases.

Documentació extreta de l'entrada "Censellas y su término" del *Viaje a las villas de Mallorca* de Jeroni de Berard de 1789.

Miranda Miret

ES NYARRO SENCELLER.

Es curs escolar, es retrassa... Ses escoles cauen...

Idò, què no és "guapo" això?

Es nins, tots contents... es paren no tant.

Ay !!!!! quin merdè. I s'Ajuntament, què fa?.

Quan hi pens i torn pensar Miraaaauuu, ... quin dessaaaastre !!!

"Es rossinyol de Primavera".

Plaça Km. 0

Continua de l'anterior número.

Agafam el camí sense asfaltar que mena cap a Sencelles, poble que veim sobre un serral. Les terres són molt planes i sense parets fins que ens hem allunyat un quilòmetre de Biniagual quan comença a aparèixer una munió de petits xalets amb parets de blocquets. Diversos camins a l'esquerra enllacen amb finques i amb Biniali.

El camí és de terra amb bardisses d'alzines i ullastres. En arribar al terme de Sencelles torna a començar l'asfaltat. Entram doncs en una zona d'horts amb velles sínies i safareigs guardats per fassers. Quan acabam el camí de Biniagual, desembocam altre cop al camí de Son Roig i giram a la dreta per arribar fins al pou Major, una estampa ben desaprovada amb els tres camins que hi passen, els dos colls de pou, els

pedrissos, el pont de vianants i el torrent de Solleric.

Travessam el torrent i prenim el camí del pou Major reasfaltat fa ben pocs anys. Passant per aquest camí ens adonarem de la gran pressió constructora que pateix el foravila de Sencelles, fet que es fa més evident quan més ens acostam al poble. Aquest camí està farcit de construccions que hipotecaran en el futur la construcció de la circumval·lació de Sencelles.

Finalment arribam a la Plaça havent agafat el carrer de l'Església i passat ran de l'antic escorxador. Des de la sortida a l'arribada haurem recorregut uns deu quilòmetres. Bona passejada!

JBF

Deu Anys de Vida

Després d'una interrupció de més de dos anys, al mes de maig de 1988 sortia al carrer un altre número de Sa Sella, el que porta el 8 i la indicació de Segona Època. Aquesta revista canviava de format, de paginació i de col·laboradors. Amb aquesta nova etapa que encetava el número 8 de maig-juny de 1988 la capçalera canviava i la revista s'autotitulava Revista d'Informació Municipal.

En aquest número hi podem trobar un article sobre el tern i les joies de la Mare de Déu de Pasqua fet per Vicenç Comas i Joan, un recordatori de com era sa Fira antany signat per Bartomeu Oliver. La revista tenia una portada creativa sobre les distintes combinacions d'escriure Sencelles amb aeïou.

Sa Sella Deu Anys

Imatges d'ahir

La fotografia que avui vos presentam va ser presa al pati de ca ses monges devers l'any 1948.

Fila de dalt d'esquerra a dreta:

Pere Xotano, Toni Pafaca, Martí Garrit, Pere Sastre, Pere Raspeta, Tomeu Sord, Toni Escolà, Pep Pesquero, Felip Majoral i Sor Maria de Sant Estanislau.

Fila Segona:

Perè Xicot, Toni Reiet, Joan de Binifarri, Miquel Ditet, Pere Garrit, Joan Gep, Pep de s'adrogueria, Pere d'es Forn, Pere Ferrerico,

Miquel Busca, Pere Majoral, Tomeu Revull.

Fila Tercera:

Nadal Murer, Toni Merris, Jaume Puça, Toni Mavi, Toni Racó, Joan Vileta, Biel Pollastre, Joan Lloca, Julià Leris (actualment viu a Palma), Llorenç Felipeta, Pere Petita, Tomeu Xicot.

Fila Quarta:

Tomeu de sa Quintana, Jaume Balcona, Pere Garrit, Pere Mascaró, Tomeu Conet, Jordi Pou.

Foto cedida per Toni Bennàsar, Escolà.

EL SENYOR CLINTON I EL TABAC

Tenc un costum quan m'aixec el matí de veure les notícies que donen a la TV i com podeu suposar cada dia hi ha notícies que jo les dic de diari que són els problemes de l'Orient Mitjà, les qüestions entre palestins i jueus, també les altres notícies de successos de morts i d'accidents de trànsit, etc..., però qualche dia hi ha una notícia que la trob més "divertida, així entre cometes" com la que he escoltat avui: el president dels totpoderosos americans s'ha negat a firmar la desaparició de les mines antipersonals perquè els russos i els xinesos no s'han presentat i no es pot consentir que per matar o es retirin tots o mentre quedi un sol assassí els altres tampoc han de retirar-se de l'assassinat.

Després d'altres notícies torna sortir el malaurat, així sense cometes senyor Clinton, amb minúscules dient que s'ha de donar una altra volta de pern als fumadors i que pujarà el

tabac a fi de que costi el paquet bastant més i els jovenets tinguin més dificultats amb poder-lo comprar i així es fumarà manco. M'esborrona que el malparit d'en Clinton tingui tanta de guarda a la salut quan es capaç de deixar que milers de persones es morin o quedin mutilades per a les mines anti persones o que ell per guardar els interessos del seu país, o millor païssa, és capaç de posar en marxa una màquina tant destructora com la guerra per un tres i no res.

Aquest desgraciat que envia la seva dona als funerals de la MARE TERESA DE CALCUTA, tot amb majúscules, que precisament es va dedicar a coses bastant menys sagnants que el Clinton, per quedar bé es faci càrrec de la situació.

Jo no puc predicar cap excel·lència del tabac però crec que hi ha al món persones més indicades que els americans per parlar de la salut i de la manera de conservar la vida que el president dels USA

Sebastià Siquier i Ramis.

Reaccions a un número especial

L'edició especial 51 que SA SELLA va treure el mes d'agost per celebrar la cinquantena de números de la publicació va tenir molt bona acollida entre els sencellers. Han estat molts els que des que varen veure la feina feta pels col·laboradors i redactors de la revista no s'han aturat de felicitar-nos i donar-nos les gràcies i l'enhorabona per un número tan rodó.

També n'hi ha que s'han animat a cercar i espolsar velles fotos que ja tenien ben amagades el que ens omple a tots de satisfacció, ja que d'aquesta manera salvem de l'oblit imatges del nostre passat i les podem disfrutar entre tots. No vos atureu de cercar i dur-nos fotografies que sortiran si no és ara, serà suara.

També voldriem demanar disculpes per les errades que a vegades es produeixen en la identificació de les persones que surten a les fotos. Són errors involuntaris motivats per la desconeixença dels personatges, per confusions de les persones que cedeixen les fotos, i... i perquè els temps passa per tot-hom i hi ha qualcú que ja no té ni cabells o els té tots blancs.

D'aquesta manera a la foto del cafè de can Coques la pàgina 31 no hi ha en Bernadí Puça ni en Tomeu Baldó sinó que són en Rafel Pastoret i en Francisco Jeroni de França. També a la imatge del sequer de sa Quintana hi apareixen na Maria Cota, en Rafel Cota i n'Andreu Rostit.

Una repercussió que ha tingut també la publicació en el

mateix número 51 de diversos De Sencelles : sencellers ha estat la glosa feta per en Pau Roquet, i que ens contà en Joan Revull, sobre l'assassinat dels seus dos germans:

De dos germans que tenia,
sa Falange me'ls va matar
jo m'he de venjar qualche dia,
si no és avui serà demà.

Un sentit agraïment a les persones que amb els seus comentaris i suggeriments ajuden a millorar i fer possible que SA SELLA continuï amb el seu objectiu d'enfortir el sentiment de poble al municipi de Sencelles.

SA SELLA

PUNTS ESTRELLA

Un univers de regals

Per acumular Punts Estrella només ha d'utilitzar la seva targeta de "la Caixa", on i quan vulgui. Així de fàcil i senzill: per cada 1.000 pessetes de compra, un punt; i, com més punts, millors seran els regals que podrà escollir del catàleg del nou programa Punts Estrella.

Relotges, càmeres fotogràfiques, espectacles, viatges... Ara, les targetes de "la Caixa", a més a més de la comoditat i seguretat que li proporcionen, li permetran d'accedir a un univers de regals. Passi per qualsevol oficina de "la Caixa" a recollir el seu catàleg Punts Estrella.

la Caixa

CARTA

Aquesta és la història d'un partit de futbol que no havia de ser però que a la fi sí que fou, o no?

Tota aquesta feta començà unes setmanes abans de les festes de la Mare de Déu d'agost, quan em vaig assabentar que enguany no es tenia pensat fer el tradicional torneig de futbol. Com a afeccionat a aquest esport vaig anar a conversar amb l'encarregat de festes, en Rafel Pubil, per saber què dintre passava. La seva resposta fou ben clara i directa, NO M'INTERESSA, NO ÉS COSA MEVA. Vaja!, vaig dir jo, una de les activitats que més gent jove arreplega no els interessa: Això és el món al revés.

Res, com que trobava que feia beneït que no n'hi hagués, i com jo molta altra gent, em vaig oferir a posar-me al cap davant i encarregar-me de poder dur a terme el torneig. Amb aquestes, en Rafel em digué que miràs quines eren les coses necessàries i que l'informàs, que ell s'encarregaria de donar-nos-les. Les meves peticions foren poques i senzilles -quatre balons, xarxes per a les porteries i els trofeus-les qual ell acceptà fora posar cap problema.

I fou així que el dia abans de començar el torneig, vaig fer de veure en Rafel i, després d'una bona estona de voltejar, a la fi el trob. Ell em donà únicament dos balons "baraters" dient-me que no havia pogut trobar res més, que m'arreglà amb aquelles dues coses. Aquell mateix vespre vaig anar al poliesportiu a deixar-hi les dues pilotes. Quan vaig arribar vaig veure la pista de futbol tota plena de gravilla i les xarxes foradades de per tot. Aleshores, amb dues graneres dutes de ca meva i dues de velles que vaig trobar pel poliesportiu, em vaig posar a agranar i a cosir les xarxes juntament amb unes al·lotes que hi havia allà: Granàrem fins a les onze del vespre..

Idò, el torneig de futbol va començar d'aquella manera i, gràcies a la bona voluntat dels participants, tot anava com una seda fins que, arribà el dia de la final:

Començaren a jugar els equips pel tercer i

quart lloc i no hi havia cap taula amb els trofeus (vos record que en Rafel em digué: "Ja m'encarregaré jo de dur-los"). Bé, ja la treuran. Començà la final i com que jo jugava amb un dels equips, em vaig centrar amb la meva feina en aquell moment: jugar i confiar que en Rafel aparegués amb els trofeus. Mentres tant, en Joan Xaca (el tinent-batle) contemplava el partit mans aplegades esperant l'hora de repartir els premis, feina que l'hi havia encarregat el Batle. Jo crec que tot un tinent-batle, a més d'encarregar-se d'entregar els trofeus, s'hauria de preocupar un poc en veure que allà no hi ha cap trofeu per repartir. Ja em direu!!

Un cop acabada la final va arribar la gota que va fer vessar el tassó. Els trofeus no hi eren. Tots els jugadors i espectadors no s'ho acabaven de creure (per ventura això era com els coets que els amollen d'un dia per l'altre). Després de dutxar-me, quan vaig sortir dels vestuaris em vaig trobar en Joan Xaca que m'esperava per aclarir el que havia passat. Després d'una estona de conversar, aclarirem que els trofeus estaven dins una bossa davant el bar del poliesportiu. Crec jo que si algú duu els trofeus me'ls ha d'entregar en mà i no deixar-los davant del bar, fora avisar ningú. I així, entre discussions, cada un va partir a ca seva.

Al dijous següent, festes passades, m'arribà a ca meva una carta de l'Ajuntament convocant-me per a una reunió el proper dissabte. A aquesta reunió es va parlar de qui tenia la culpa del que havia passat. No aclarirem res, tot-hom es feia el mussol. Aleshores, una setmana després d'haver acabat el torneig, em donaren els trofeus que llavors vaig repartir.

No vull fer de jutge i acusar a ningú, vos vull deixar a vosaltres aquesta feina. Qui és el culpable? Aquell qui fa tot el que bonament pot, encara que li posin traves o aquell qui tenint l'obligació i la possibilitat d'oferir un ajut no el dóna?.

D'aquesta trista experiència el que m'ha quedat més clar és que ningú no es pot posar al davant de cap activitat dins Sencelles per que per darrera, tot són coces.

Jaume Pons Boyeras

OPINIÓ

Segur que tots coneixeu aquesta famosa frase dins el món del periodisme que diu:

El fet que un ca mossegui a un home no és notícia, però si és l'home que mossega al ca, això immediatament es converteix en notícia.

Al meu entendre, això és el que ha passat a Sencelles amb l'estelar aparició dels joves del poble als diaris baix el qualificatiu de xenòfobs.

Què vostè viu devora un Pub i es queixa del renou i no li fan cas? Serà per què vol senyora.

Ah!! Clar, me diu que s'ha queixat i li han dit que les seves reclamacions no tenen raó de ser?

Què ha enviat cartes al diari i no li han fet cas?

Li tornaré repetir que és perquè vostè vol. Si un parell de joves s'ho passen bé durant l'estiu bevent una cervesa a la fresca no és notícia. Faci el que jo he fet, escolti, escolti i apren-gui.

Telefoni a un periodista, si pot esser durant l'estiu, ja que durant aquesta època cerquen notícies igual que un dragó cerca mosquits. Una vegada que té el periodista, l'hi ha de vendre la moto de la manera més exagerada.

Escolti senyor periodista, és que tinc una vivenda devora un pub. Allà hi ha un grup de joves violents, xenòfobs i terroristes, que degut a que som peninsular hem rebutgen i menyspreen. Que sí, tal com li cont, ho demani a la Guàrdia Civil, li contarán que fins i tot estan organitzats en grupuscus radicals semblants als jarraí. Ole, ole, ale, això ja ho paga.

Aquesta notícia ven més, o no?

Senyors propietaris d'immobles a la zona de sa Llotja de Palma, es deixin assessorar per una professional. S'oblidin de les pancartes i les queixes a l'Ajuntament de Palma. Per favor, una mica d'imaginació. Telefonin a ca un periodista i li diguin... jo que sé... Senyor periodista, sa Llotja és un assentament palestí, i aquests joves que van als pubs i bars no són sinó colons jueus que venen al nostre territori

baix el consentiment del president Netanyahu, amb una clara voluntat de rompre el tractat de pau. Amigo!!! Això ja és una altra cosa vatualmón.

Aquesta nova tècnica també es pot aplicar a la vida familiar, un altre exemple: Mama, mama, en Toniet hem ve a empenyar quan estic jugant amb el video-joc. Molt mal fet nin, molt malament. Prova-ho així:

Mama, mama, com tu saps, jo som un catòlic de l'Ulster i en Toniet és un protestant de l'ordre d'orange, que vol organitzar una manifestació pro-britànica que passi per la meva habitació. Això és un inconfundible acte de provocació a la meva comunitat. Així, deixaràs ta mare d'esquena.

Jo no som ningú per jutjar si a Sencelles hi ha o no xenofòbia. Segurament com a totes les comunitats hi haurà sentiments xenòfobs i també en contra de la xenofòbia; de la mateixa manera que n'hi haurà de pacifistes i de militaristes i de tots els tipus i colors.

Ara bé, del que si estic completament segur, és de que pel fet d'estar a la fresca amb els teus amics xerrant i rient, no et poden dir xenòfob, per molt que empenyis als veïnats.

Tomeu Morro

Olleria Ca'n Bernadí

C/ Cals Ollers, 5

Pòrtol

Fabricació de tota casta de ceràmica pel foc, forn, siurells, decoració i jardineria.

Tel. 797898 - 602819

BRUIXERIES

Ens visiten éssers extraterrestres? Són les aigües d'aquestes illes refugi i base per a naus d'altra planeta?

Tota la costa nord, sobretot des de Deià fins a les altures del puig Major, té un ampli prestigi en el camp de l'Ufologia. El primer aconteximent assenyalat va ocórrer dia 8 de desembre de 1978. Un grup d'excursionistes que es trobaven al puig Roig varen ser testimonis d'un inexplicable espectacle.

"Vàrem afinar alguna cosa estranya mar endins. Era de nit i acabàvem de sopar - explicaren-. Primerament varen veure sobrevolar set cercles lluminosos que feien continus desplegaments, deixant una estela d'una llum viva, blava i taronja. Damunt ells va aparèixer una altra llum intermitent, també de color taronja. No podiem donar passada del que estava passant quan va ocórrer el més fantàstic: un objecte d'enormes proporcions va sorgir de la mar, amb molts de llums com si es tractàs d'una plataforma. Els objectes donaren voltes una estona i després varen desaparèixer".

La zona de l'aparició era la que comprenia entre el Morro d'en Llobera i el Morrillo de Bordils, en llocs inhòspits i no habitats, ja que des del Torrent de Pareis, que es troba més a l'oest, ja no hi ha cap nucli fins a la cala de Sant Vicenç.

Tres dies després d'aquest succés, altres persones varen poder veure en el port de Sóller

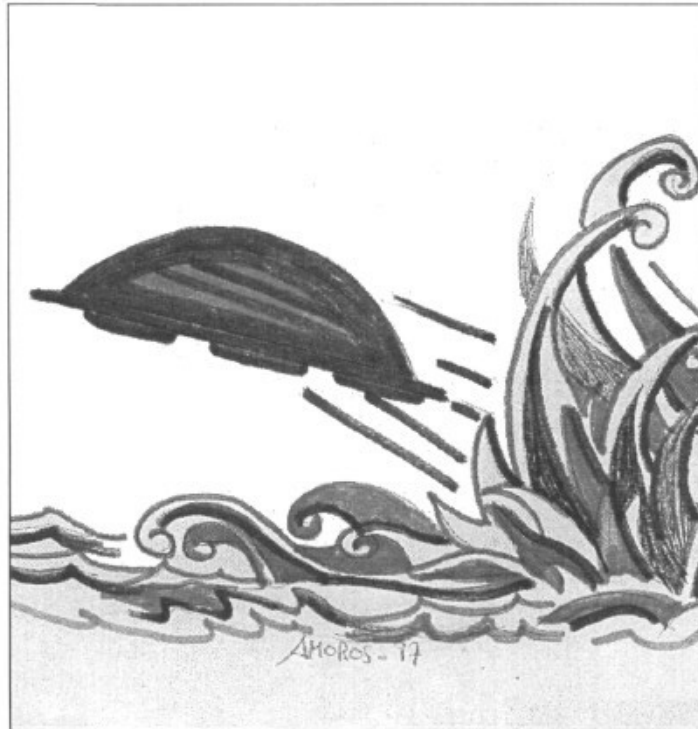
una llum inexplicable, a la mateixa hora i direcció que les anteriorment descrites. A partir de tot allò es varen crear certes teories entorn a una hipotètica base submarina de naus extraterrestres. Hi ha qui assegura haver contemplat les "petjades" d'estranyes aterratges en les rocoses d'aquesta part de la serra. I s'acumulen les versions damunt llums desplaçant-se a grans velocitats, d'un lloc a l'altre de l'horitzó, abans d'enfonsar-se a la mar.

Inclús es va arribar a afirmar que existeix una zona a dues milles de la costa en la que el sonar dels vaixells "es torna loco", com a confirmant el fet de que, en aquestes latituds, on les aigües són extraordinàriament fondes, podrien recalar naus extraterrestres que aprofiten la soledat de les muntanyes per anar i tornar en els seus desplaçaments pel Mediterrani.

El cas més sonat, malgrat tot, i que passaria a formar part de la literatura sobre afinaments

a escala nacional, es va produir el novembre de 1979, quan la presència d'un ovni fou comprovada per la tripulació d'un super-caravelle de la TAE que volava entre Palma i Las Palmas, essent afinat per altres persones i enregistrar inclús per algunes pantalles de radar.

El comandant Tejada, que tripulava l'aparell, va veure aquella nit una intensa llum de color taronja entre Eivissa i les costes alacantines. Va contactar amb el control de vol a Barcelona, on li varen indicar que no hi havia cap altre

aparell volant en aquella zona. Tal com fos que l'objecte lluminós evolucionava en les immediacions del super-caravelle, el comandant -tement per la seguretat dels cent nou passatgers que viatjaven amb ell en aquell moment- va demanar permís per aterrar a Manises, que era l'aeroport més a prop que hi havia en aquells moments.

I així ho va fer.

L'ovni va seguir el recorregut de l'avió fins a unes trenta milles abans de la vertical de l'aeroport, aturant-se a uns nou mils peus d'altura. Des de Manises apareixia amb una lluminositat tres o quatre vegades superior a la d'una estrella.

Així va estar unes tres hores, fins que des de la base de Los Llanos, a Albacete, s'envolaren dos aparells militars per interceptar-lo. Llavors, va desaparèixer. Però hi va haver testimonis que varen veure una altra vegada els llums, cap a la matinada.

Precisament poc després de les vuit i mitja de la matinada, un mecànic de Sóller obtingué una fotografia que anava a donar la volta al món. La va tirar des del Puig d'es Comte, i en ella es pot veure l'obscura extensió del cel, i

damunt ella el reflex blanc d'una llum que, aparentment, no pareix ni el sol ni la lluna.

És un reflex de forma molt triangular que crea una gran lluminositat en els núvols i retalla els perfils negres de la muntanya. En el centre, un cercle que, així com va quedar retratat, podria ser d'un to vermellós o taronja. Pareix com si el cos que el pogués produir fos realment de la mida d'una nau.

El negatiu va ser examinat, i es va poder comprovar que no havia estat manipulat. Les evolucions de l'objecte foren seguides també pels soldats de la base del Puig Major i per altres veïnats de Sóller, qui el situaren entre l'Orfe i el Conrador. Tots coincidien en que no existia cap renou i la seva llum era color taronja. En alguns moments, els seus moviments eren ràpids, en altres molt lents.

A partir de llavors, començaria una "saga" del ovnis en aquesta costa, on s'han multiplicat les hipòtesis damunt les claredats estranyes que apareixen sorgir- a la llunyania- de la mar, identificades com a plataformes.

Miguel Amorós Montserrat

Continuarà al proper número...

DESIMPER

PRODUCTES DE NETEJA

CATALINA REINES I ALTRES C.B.
CAMI VELL D'INCA, 2
07310 CAMPANET
☎ 51 61 08 - 51 69 89

RECORDANCES

Aquesta colla de joves anomenada "Els Obrers" foren els encarregats de dur les festes de la Mare de Déu d'Agost fa devers 50 anys.

Com era habitual, un grup de joves s'encarregava d'organitzar les festes. Les podeu veure ben mudats; segurament sortien de l'ofici que presidien.

D'esquerra a dreta, fila de a dalt:

Bartomeu de ca'n Merris, Maciana de ca'n Mariner, Margalida de ca'n Serra, Rafel de ca'n Merris.

Segona fila començant per a dalt:

Pep de ca'n Masset, Margalida de ca'n Masset, Maria de ca'n Coranta, Joan de ca'n Morro.

Tercera fila:

Toni "Camacho", Antònia Bonet de s'hort dels Frares, Margalida de ca'n Renyina, Jordi de ca'n Coranta.

Quarta fila:

Llorenç d'es Cellar, Antònia de ca'n Cota.

Foto cedida per na Ventura Ferragut d'es Cellar.

EA

ELECTRICA ARROM
INSTALACIONES Y LINEAS ELECTRICAS

Guillermo Arrom Villalonga

C/. Ramon Lull, 9
Tel. 59 12 29

07140 SENCELLES (Mallorca)

OSCA Y CIRER S.A.L.

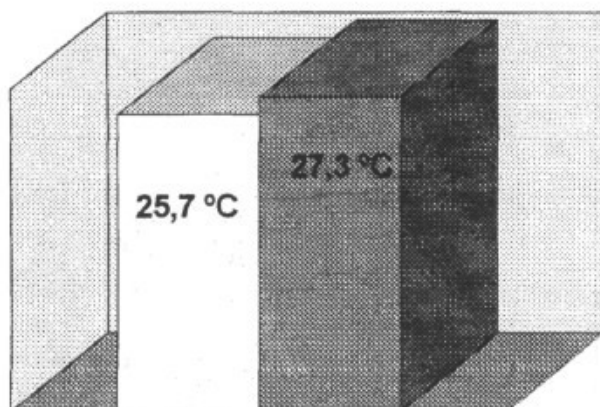
Tel. 59 15 40
C/. Jardines, 26 - SENCELLES

REPARACION DE TODA CLASE MAQUINARIA AGRICOLA

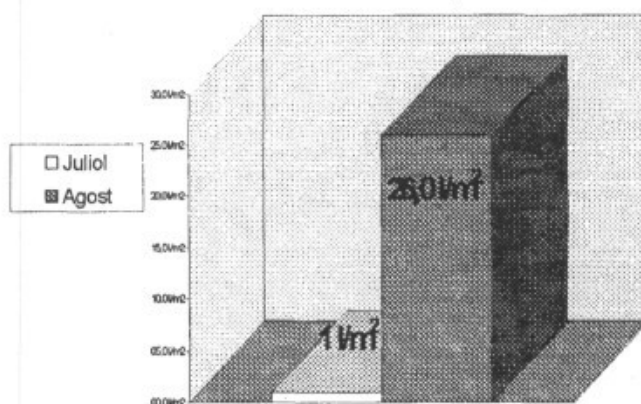
Persianas Mallorquinas de Seguridad - Metálicas y en aluminio
Puertas Basculantes - Metálicas o forradas en madera
Barreras y Rejas (Artísticas) o Simples
Estrujadoras y Prensas de Uva
Remolques - Toda la gama
Molinos de Piense - Toda la gama
Compresores a tracción tractor
Venta de Aceite hidráulico y automoción
Venta de hilo para empacadoras

Actualitat de Sencelles

Temperatura

Fluja

	Màxima	Mínima	Mitja	Total l/m ²	Dia mes plujós	Mitja de pluja
Juliol	29,4 °C	20,5 °C	25,7 °C	1 l/m ²	1 l/m ² dia 11	1 l/m ² en 1 dia
Agost	32,0 °C	21,5 °C	27,3 °C	26 l/m ²	14 l/m ² dia 25	13 l/m ² en 2 dies

Demografia:

Naixements:

Cap ni un.

Defuncions:

Juliol:

† Magdalena Cirer Aloy de can Floret, dia 6 als 78 anys.

Agost:

† Antoni Campaner Llabrés de can Revull, dia 3 als 68 anys.

† Benito Joan Capó Bibiloni de can Viquet, dia 7 als 23 anys.

† Antònia Llabrés Torrens de Biniferri, dia 10 als 85 anys.

† Catalina Ferrer Llabrés de can Tano, dia 15 als 85 anys.

Noces:

Marco Menéndez i Margalida Morro dia 9 a Ruberts.

Guillem Vich Florit de can Jano i Mª Concepció Bennàssar Llabrés de can Llabrés, dia 23.

Guillem Zuazaga
Margalida Llabrés

Sa Campana

Notícies Fresques

Menos mal que amb sa Fundació es dobbers de don Bartomeu quedaven a Sencelles i no se tudaven. Perque por el momento... es dobbés des refresc se n'ha anat a Llorito, es premis des concurs a Santa Eugeni, es gasto de llibres a Palma i es pago des quadro a una artitta de fora. Menos mal que es dobbés havien de quedar a Sencelles...

A Biniali a la fi hem conseguit sa independenci de Sencelles encara que domés fos per uns dies i gracies a n'es Consell Insular...

No vaig poder anar a cap acte de ses festes de la Mare de Deu, es que tenc una agenda tant plena de coses per fer! Però una cosa vos vui dir. Enguany ses festes eren estirades de dia 1 a dia 31 d'agost, però és que resulta que ses de l'any passat, 1996, encara no han acabat perquè encara hi ha a sa sortida de Sencelles, anant cap a Inca un resto de material de telefonos que varen emplear es des trial.

Amb s'inauguració de ses noves oficines de s'ajuntament de Custitx m'han contat que els

han oferit a n'es de Sa Sella tot un localasso amb marmol, calefacció i cacavets es bovet per tot l'any.

Va ser un honor per mi anar a sa boda de l'año en representació de Sencelles a Bracelona. De regalo de s'ajuntament m'en vaig dur un lote de productes típics: es disco de sa Coral, es cassette de Guiterres, dues sobrassades de sa Matança, un xot de ca'n Biel

pollastre, una botelleta d'aigo de son Company, salfumant de sa forastera de devora es pub, un panet d'es forn nou -per si tenia gana pes camí-, i s'estatueta de guix de sor Francinaina, que voleu que vos digui... quatre detallets, que a na Cristineta li va fer una il·lusió... i a n'en Ñaqui el guessiu vist ballant boleros a sa lluna de mel ...

Ja podeu anar a s'ajuntament a demanar número perquè vos duguin a fer una volta amb sa furgona nova, ara bé, en bones, jo tenc es número 1.

Què vol dir això de que ses mares no deixin anar els nins petits a custura amb s'excusa de que hi ha picapedrers. Què punyetes! ben bé, jo hiestic ben d'acord de que els ensenyin un ofici de ben petits. Sencelles: cuna de manobres i picapedrers.

En tot es terreno que queda per foravila fora cap caseta tenen feina ben segura.

En Barramot

A Lady Di, in memoriam

Les denominades noces del segle com tantes altres varen aixecar un gran rebombori perquè a la fi es casava el Príncep de Gal·les amb una senyoreta filla de la Gran Bretanya que nomia Diana Spencer.

Bé mos donaven la vida i miracles de la que amb el temps havia d'esser la reina consorte de l'Imperi Britànic.

Les TV de les cases treien fum de l'esvalot armat i les marujas no es perdien cap pas de tot el boat muntat a la casa reial anglesa. La reina mare i la reina Isabel coronas posades i capes d'arminyo i els convidats amb les seves millors gales estaren absorts amb el casament que fou prou difícil per col·locar el Charles però a la fi el tenien i endemés amb una senyoreta bastant més agraciada que l'hereu de la corona.

Passà els temps reglamentari i la princesa Diana va tenir un fill que també va fer ressò a totes les revistes del món perquè ja hi havia descendència per al trono del United Kingdom. Bé mostraren l'infantó amb els avis, bé amb tal, bé amb qual. La parella seguia sortint a l'Hola i similars. I a l'hereu li va venir un germà que també va esser altra volta primera pàgina de revistes del cor.

Però vet aquí que el príncep i la princesa començaren a anar malament a , un per jugar al polo i l'altra per bulímia que al final desembocà a què hi havia més coses que cada dia complicaven la vida matrimonial de la parella. Fins que va arribar la separació. Amb tot aquest temps les revistes seguien tenint

planes assegurades, fotografies i confessions d'un i de l'altra, i de la Camilla, i del jugador de criket, i dels viatges , i dels amics i tot això seguia engreixant les revistes i no passava res.

Però durant aquest temps ja la cosa va esser més difícil per la presència dels paparazzi que esperaven i cercaven l'ocasió de retratar el Charles o la Diana, i els consumidors dels tabloïdes estaven feliços per les noves que els donaven cada setmanari si l'actitud retratada era forta, millor que millor.

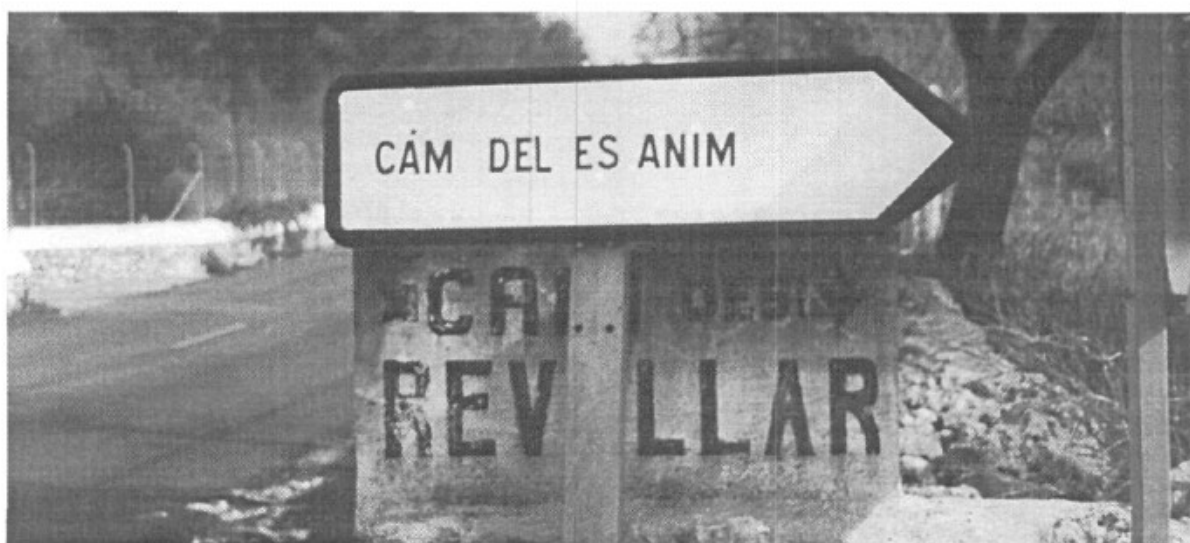
Durant aquest temps es dona el premi Pulitzer (el premi més important de fotografia del món) a una fotografia feta a l'Àfrica on un corb esperava que es morís una nina per omplir-se el gavatx. El que trob espantós i tota aquesta gent que ara clama en contra dels paparazzi de l'accident de Lady Di que malauradament va morir amb un Mercedes, a París, amb un xofer particular (pel que pareix borratxo) i guardaespalles.

Us prec que compareu les dues situacions i mediteu un poc a veure que en traureu de net. El fotògraf del premi Pulitzer va fotografiar uns escena esborronadora, tant o més com a la de Lady Di i no va sortir ningú a protestar per la foto. Amb això no vull simplificar que la mort de Lady Di hagi de fer pena com a qualsevol altra però tampoc fer tant de rebombori com s'ha fet.

Aquest article està escrit abans de l'enterrament de Lady Di que crec que serà una altra manifestació de dol impressionant i més carnassa per a tipus de revistes que viuen d'aquests temes.

Sebastià Siquier i Ramis

S ncel es, mu'nic pi pil'ot

Noticiari

En motiu del desè aniversari de l'Agrupació Folclòrica Es Jonc es va celebrar una exposició de roba antiga a la sala posterior de la sagristia. L'exposició romangué oberta fins a les festes de la Mare de Déu d'Agost.

Dia primer d'agost, dins el marc de les celebracions per la sortida al carrer del número 50 de Sa Sella, els grups musicals Redpoppy i Insect Cream oferiren un exitós concert al Pub s'Espiga. Aquests mateixos grups participaren al Concurs de Pop-Rock organitzat per l'ajuntament de Palma arribant a les semifinals.

Dia 9 d'agost Es Jonc celebrà el seu desè aniversari amb un festival folclòric al poliesportiu amb l'actuació del grup Tabac de Pota, Charaviscas de Domaio -Galícia-, i la Coral Sor Francinaina.

Dins del programa de festes de la Mare de Déu d'Agost, Sa Sella organitzà un any més el concurs de dibuix. Cal destacar la gran participació per part dels al·lots que cada any s'hi apunten amb més interès. Enguany les

festes seguiren la tònica general d'actes d'anteriors edicions. Un fet que destacà fou la reinstauració, gràcies a la iniciativa de l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes del Col·legi Públic can Brill, de les corregudes de joies disputades en sortir de l'Ofici de la Mare de Déu Morta.

Els projectes presentats al Pla Mirall suposaran per a Sencelles una inversió en obres públiques d'un 210 milions de pessetes, el 65

per cent dels quals pagarà el Govern Balear

Encara que hi hagués una aturada de corrent d'un parell d'hores, això no fou impediment perquè l'Agrupació Es Jonc anàs a actuar a les festes de Sant Bartomeu de Jornets dia 22 d'agost. En el marc d'aquestes festes va quedar

enllestida la rehabilitació de la façana de la capella del llogaret.

A finals del mes d'agost l'Ajuntament de Sencelles adquirí una furgoneta nova donant el relleu al 4L que ja demanava una jubilació, que la tenia ben merescuda.

Dia 31 d'agost es va presentar en societat la Fundació Mossèn Bartomeu Oliver atorgant els premis al concurs de narrativa que s'havia convocat.

Una gran festa fou organitzada a Maria de la Salut el passat dia 6 de setembre per celebrar el retorn d'una tall de la Mare de Déu que havia estat restaurada, per aquest motiu, Es Jonc varen amenitzar la vetlada.

Un grup d'escolars es varen prendre uns dies de descans per anar a passar uns dies de germanor a la Colònia de Sant Jordi.

La Diada de Mallorca es va celebrar per primera vegada dia 12 de setembre. A Sencelles vo es va programar cap acte, únicament es notà la festa amb una repicada de campanes de la parròquia en honor de la Mare de Déu de Lluc,

de l'arribada del Rei en Jaume i del jurament de les Franqueses de Jaume II.

Dia 14 de setembre hi va haver a Binissalem una trobada comarcal de la Germandat de Donants de Sang de Mallorca.

Dia 15 de setembre no pogué començar el curs escolar al Col·legi Públic de can Brill com estava planificat degut a les obres de condicionament que s'han hagut de fer per valor de 800 mil pessetes. Com recordareu, la part nova de l'edifici té aluminosi i no es pot disposar de 4 aules. El pares i mares d'alumnes expressaren la seva disconformitat amb la imprevisió de les obres sense deixar que els escolars entrassin al recinte docent.

Dia 21 de setembre, Sant Mateu, l'Agrupació Es Jonc participà amb una ballada popular a Bunyola organitzada per l'escola de ball d'aquest poble.

Aquest mateix dissabte, una forta tempesta descarregà sobre Sencelles i un llamp pegà al campanar provocant greus desperfectes: teules aixecades, rajoles rompudes, negror, el rellotge romput, etc.

La Coral Sor Francinaina participà dia 27 de setembre a Felanitx a les festes per celebrar el 200 aniversari de la fundació de la congregació de les monges de la Caritat.

Miquel Ramis, per realitzar la visita protocolària a Sencelles, seguint la ruta que fa per cada municipi de les Balears.

Dia 11 de d'octubre hi va haver una reunió explicativa per informar del Pla Sectorial del Pla de Mallorca que actualment es troba en fase d'exposició pública.

El Consell Insular de Mallorca ha fet un

Aquest mateix dia dos autocars de l'Associació de Gent Gran de Sencelles anaren d'excursió a la zona de Cura i al baratillo de Ciutat.

inventari de tots aquells jaciments arqueològics de l'Illa amenaçats per la pressió urbanística. Del terme de Sencelles hi figuren al catàleg els poblats talaiòtics de Son Fred, les Talaies de can Xim de Cascanar i es Fornàs de Son Jordà de Ruberts.

Dimarts 30 de setembre fou el dia elegit pel Conseller de Medi Ambient del Govern Balear,

Agència de Selleters

AMPA

Joves d'Avui, Pares de Demà: Pares de l'any 2000

A ses Escoles els nins de 3 anys no tenen calefacció...

El mes de maig passat unes mares varen intentar muntar una guarderia de manera improvisada per aquest curs...

Dos cursos de primària fan classe a la mateixa aula per manca d'aules...

Tot això passa per manca de previsió:

Ningú ha previst el creixement demogràfic de Sencelles, i de la seva població escolar.

Ningú ha previst que de cada vegada naixeran més nins, que les mares necessiten d'una guarderia, que can Brill quedarà un poc petita i farà falta un edifici complementari (guarderia i parvulari) per cobrir les noves necessitats.

Els Joves d'avui sereu pares a l'any 2000:

L'administració no planifica de cara al futur en matèria d'ensenyament (Aeroports, Autopistes, Satèl·lits de comunicacions... Són planificacions més rendibles).

Els pares d'avui no tenen temps, ganes o il·lusió per preocupar-se per l'escola.

Els pocs que tenim un poc de temps, ganes i il·lusió, estam desbordats per la feina d'anar contra-rellotge per resoldre les mancances de la previsió del passat.

No confieu amb nosaltres el futur dels vostres fills, prou feina tendrem per assegurar unes condicions d'escolarització dignes per als alumnes actuals, per aconseguir una escola millor de la que ens hem trobat.

Vosaltres sou joves, teniu temps, força, il·lusió i estau més ben preparats...

Els pares de demà, de l'any 2000 vos heu de reunir, ara que teniu temps per demanar al

Govern Balear, que ja té transferides les competències d'educació, les instal·lacions que Sencelles comença a necessitar.

Sencelles és una població en creixement... fa falta fer un estudi demogràfic per preveure la població en edat escolar els propers anys:

Estudi demogràfic que podeu fer vosaltres demanant ajuda a la Universitat, fent enquestes i estudis sobre el cens municipal...

Projecte de guarderia que pugui atendre als nins d'entre 0 i 3 anys, de titularitat pública o semipública...

Ampliació de més aules per ses Escoles; cosa que es podria aconseguir descongestionant les del parvulari i ESO. (Un nou edifici per guarderia i parvulari i ESO a l'institut?)

Rehabilitació de can Brill que conservi aquest patrimoni, orgull de Sencelles i catalogat com a edifici d'interès arquitectònic.

Reorganització de l'espai urbà de la plaça de can Brill com a espai per a jocs, tancat al trànsit i que donàs accés només als cotxes dels veïnats de la plaça.

Com podeu veure, tenim molta feina per fer si volem que els vostres futurs fills i els nostres tinguin els serveis escolars que es mereixen.

El Pla de Mallorca està ple de deficiències en matèria d'instal·lacions escolars...

El Govern Balear farà cas al poble que estigui més ben organitzat primer, que tengui les idees més clares, que més "alarma social" provoquin els seus problemes.

No podem quedar de braços creuats mentre l'Administració juga al Monopoli i als despatxos amb pressuposts i amb l'IRPF d'hisenda (que som tots) ens treu per atendre els serveis que Sencelles demana.

El futur de Sencelles serà com els sencellers del futur, que sou vosaltres, vulgueu qui sigui.

Pep Lluís

(un pare, membre de l'AMPA, ja no tan jove...)

Concert de Sencelles

Article publicat a la revista número 37 El Portal de Centelles del setembre 1997

Un grups de 85 sencellers, entre

El mateix dia, al vespre, a l'església Parroquial van oferir un complet repertori de música italiana del renaixement, espirituals negres i cançons populars mallorquines. El temple era quasi ple i tant els solistes com els

acompanyants i cantaires de la Coral Sor Francinaina de Sencelles, Mallorca, va visitar el nostre poble el dissabte 26 de juliol. La rebuda va tenir lloc a mitja tarda i els illencs van donar un tomb pels principals monuments i carrers cèntrics. La visita s'emmarcava amb la segona part de l'intercanvi amb la Coral La Violeta, que va actuar a Sencelles el juny de l'any passat.

cantaires i l'acurada direcció de Marc Vaquer, amb una particular sensibilitat, en van deixar més d'un bocabadat. De fet, la Coral ja va enregistrar un acurat CD i el passat mes de març va prendre part en el programa de la BBC anglesa Songs of Praise.

La festa va cloure amb un animat sopar a la Casa de la Coral La Violeta.

Toni Carrasco

Pub
S'AGUAIT
TORRENT, 1 - 07143 BIPDAI

Bones Copes, Bon Ambient i Bona Música

PUB

s'espiga

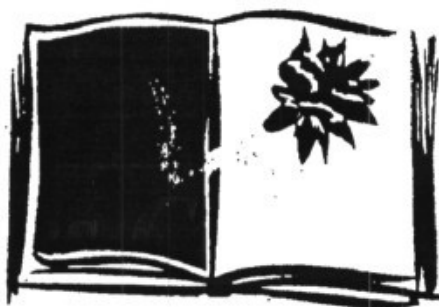
sencelles
c/ Constitució, 10

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA
- Centre Coordinador -

Fes Cultura,
Vine a la Biblioteca

C/ Antoni Maura, 5

**BIBLIOTEQUES
MUNICIPALS**

**Consell Insular
de Mallorca**